

Protective effect of curcumin on testis histopathology in sodium arsenite-treated adult mice

Momeni HR¹, Soleimani Mehranjani M¹, Eskandari N^{1*}, Hemayatkhan Jahromi V²

1- Department of Biology, Faculty of Sciences, Arak University, Arak, Iran

2- Department of Biology, Jahrom Branch, Islamic Azad University, Jahrom, Iran

Received: 26 Jan 2014, Accepted: 9 Apr 2014

Abstract

Introduction: Arsenic as an environmental contaminant induces male infertility. Curcumin with potent antioxidant property is able to restrict oxidative stress. The aim of this study was to investigate the effect of curcumin on testis tissue and sperm count in adult mice treated with sodium arsenite.

Materials and Methods: In an experimental study, animals were divided into four groups: control, sodium arsenite (5 mg/kg), curcumin (100 mg/kg) and curcumin+sodium arsenite. Treatments were performed by intraperitoneal injection for five weeks. After treatment period, body weight was recorded. Left testis was dissected, weighed and used for the histopathological study of seminiferous tubules. Left cauda epididymis was also used to count sperm number.

Results: Mice treated with sodium arsenite showed a significant decrease in the sperm count, the diameter of seminiferous tubules and a significant increase in the lumen diameter of tubules compared to control group. In curcumin+sodium arsenite group, curcumin significantly reversed the adverse effects of sodium arsenite on testis and sperm count. Whereas, the treated mice showed no significant difference in body and testis weight as well as morphology and nuclear diameter of spermatogonia between four groups.

Conclusions: Curcumin is able to compensate the toxic effect of sodium arsenite on sperm count and testis in adult mouse.

Keywords: Adult mouse, Curcumin, Sodium arsenite, Sperm count, Testis

*Corresponding author:

Address: Department of Biology, Faculty of Sciences, Arak University, Arak, Iran
Email: n-eskandari@araku.ac.ir

اثر محافظتی کورکومین بر روی هیستوپاتولوژی بیضه موش‌های بالغ تیمار شده با سدیم ارسنیت

حمیدرضا مومنی¹، ملک سلیمانی مهرنجانی¹، نجمه اسکندری^{2*} و حیدر حمایت خواه جهرمی³

1- دانشیار، گروه زیست‌شناسی، دانشگاه اراک، اراک، ایران

2- کارشناس ارشد فیزیولوژی جانوری، گروه زیست‌شناسی، دانشگاه اراک، اراک، ایران

3- استادیار، گروه زیست‌شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد جهرم، جهرم، ایران

تاریخ دریافت: 92/11/6 تاریخ پذیرش: 93/1/20

چکیده

زمینه و هدف: ارسنیک به عنوان یک آلاینده زیست محیطی منجر به ناباروری در جنس نر می‌گردد. کورکومین با خاصیت آنتی اکسیدانتی قوی قادر به مهار استرس اکسیداتیوی می‌باشد. این تحقیق با هدف بررسی اثر کورکومین بر روی بافت بیضه و تعداد اسپرم موش‌های بالغ تیمار شده با سدیم ارسنیت انجام گرفت.

مواد و روش‌ها: در این مطالعه تجربی موش‌های بالغ در چهار گروه کنترل، سدیم ارسنیت (5 میلی گرم بر کیلوگرم)، کورکومین (100 میلی گرم بر کیلوگرم) و کورکومین + سدیم ارسنیت تقسیم‌بندی شدند و تیمارها به صورت تزریق داخل صفاقی به مدت پنج هفته صورت گرفت. پس از تیمار، وزن بدن و بیضه چپ ثبت و بیضه چپ جهت مطالعه هیستوپاتولوژی لوله‌های سمی نیفر استفاده شد. همچنین اسپرم‌های اپی‌دیدیمی جهت شمارش تعداد اسپرم مورد استفاده قرار گرفتند.

یافته‌ها: در موش‌های تیمار شده با سدیم ارسنیت نسبت به گروه کنترل تعداد اسپرم و قطر لوله‌های سمی نیفر به طور معنی‌داری کاهش و میانگین قطر لومن لوله‌های سمی نیفر به طور معنی‌داری افزایش یافت. در گروه کورکومین + سدیم ارسنیت، کورکومین توانست اثرات نامطلوب ایجاد شده توسط سدیم ارسنیت را به طور معنی‌داری در خصوص بافت بیضه و تعداد اسپرم نسبت به گروه سدیم ارسنیت جبران نماید. با این وجود، تفاوت معنی‌داری در وزن بدن، وزن بیضه، مورفولوژی و قطر هسته اسپرماتوگونی‌ها بین هیچ یک از گروه‌ها مشاهده نشد.

نتیجه گیری: کورکومین قادر است اختلالات اتفاق شده توسط سدیم ارسنیت را در تعداد اسپرم و بافت بیضه موش بالغ جبران نماید.

واژگان کلیدی: موش بالغ، کورکومین، سدیم ارسنیت، تعداد اسپرم، بیضه

* نویسنده مسئول: اراک، دانشگاه اراک، دانشکده علوم، گروه زیست‌شناسی

ضد توموری آن است(18). علاوه بر این، کورکومین یک آنتی اکسیدانت مطرح و یکی از قوی ترین پاکسازی کننده های رادیکال های آزاد می باشد که قادر است از تولید (Reactive Oxygen Species-ROS) در محیط بیولوژیک و برونتی جلوگیری نماید(16). در بسیاری از مطالعات صورت گرفته خاصیت آنتی اکسیدانتی کورکومین و محافظت از سیستم تولید مثل جنس نر در برابر آلاینده های زیست محیطی و القا کننده های استرس اکسیداتیو از جمله کادمیوم، اکریل آمید، لیندان گزارش شده است(21-19). بنابراین کورکومین ممکن است به عنوان یک آنتی اکسیدانت قوی در جلوگیری از ناهنجاری های عمدۀ ناشی از استرس اکسیداتیو ارسنیک و رادیکال های آزاد تولید شده در بیضه و اسپرم مفید و موثر واقع گردد.

اگرچه مطالعات متعدد بیان گر اثرات مخرب ارسنیک بر روی سیستم تولید مثلی جانور نر می باشد اما بر اساس اطلاعات ما تاکنون گزارشی دال بر تاثیر کورکومین بر تعداد اسپرم و بافت بیضه موش های بالغ تیمار شده با ارسنیک وجود ندارد. بنابراین، این پژوهش با هدف بررسی تاثیر کورکومین بر روی آثار مخرب ارسنیک بر تعداد اسپرم و بافت بیضه در موش های بالغ تیمار شده با این آلاینده زیست محیطی طراحی شده است.

مواد و روش ها

در این مطالعه تجربی از موش های نر بالغ نژاد NMRI (32±5 گرم) که از ائیستیتو پاستور ایران خریداری شده بودند و در خانه حیوانات در شرایط استاندارد (دما $\text{ی} 21\pm2$ درجه سانتی گراد و نور محیطی با شرایط 12 ساعت تاریکی و 12 ساعت روشنایی) نگهداری می شدند، استفاده شد. موش ها به چهار گروه (n=6 در هر گروه) کنترل، سدیم ارسنیت (5 میلی گرم بر کیلو گرم، شرکت مرک آلمان)(10)، کورکومین (100 میلی گرم بر کیلو گرم، شرکت سیگما آمریکا) (21) و کورکومین+سدیم ارسنیت تقسیم شدند. تیمار به صورت تزریق داخل صفاقی، 5 روز

مقدمه

ارسنیک یکی از آلاینده های زیست محیطی می باشد که توسط صنایع، همراه با ذوب فلزات و سوختن زغال سنگ در محیط آزاد شده و همراه ذرات غبار ته شین می گردد(1). منع اصلی ارسنیک در طبیعت سنگ ها هستند و آزاد سازی آن از این منابع باعث انتشار آن در آب، خاک و هوای شده و موجب آلودگی آبهای آشامیدنی در بسیاری از کشورهای جهان می شود(2). این عنصر همچنین در کشاورزی به صورت آفت کش ها و علف کش ها مورد استفاده قرار گرفته و از این طریق وارد محیط آبی و خاکی شده و در گیاهان و بدن جانوران انباسته می گردد(1). علاوه بر این، داروهای حاوی ارسنیک از جمله Trisenox دیگری است که از طریق آن انسان می تواند در معرض این ماده سمی قرار گیرد(3). انواع سرطان ها(4)، بیماری های پوستی و بیماری های عروق محیطی(5)، دیابت شیرین(6) و فشار خون(7) بیماری هایی هستند که در اثر این آلاینده زیست محیطی ایجاد می گردد. علاوه بر این مشخص شده است که ارسنیک قادر است اثرات مخربی بر دستگاه تولید مثل ایجاد نماید و منجر به ناباروری گردد(8،9). طبق تحقیقات انجام شده ارسنیک باعث کاهش پارامترهای اسپرم می شود و با اثر بر روی بافت بیضه، سلول های لیدیگ، تغییر در فعالیت آنزیم های شاخص بیضه ای، درزنه شدن سلول های زایشی، کاهش قابل توجه سطح پروتئین های بیضه ای(10،11) و هورمون هایی از جمله هورمون لوئینین (luteinizing hormone-LH) و follicle-stimulating hormone-FSH) و تستوسترون(9،12) اثرات مخرب خود را بر روی اسپرمatozoon اعمال می کند. در بسیاری از مطالعات، القا استرس اکسیداتیو ناشی از ارسنیک به عنوان مکانیسمی برای عمل ارسنیک مطرح شده است(13،14).

کورکومین ترکیب اصلی و فعال زرد چوبیه(15)، رنگدانه فنولیک زرد رنگی است که دارای طیف وسیعی از فعالیت های بیولوژیکی و فارماکولوژیکی می باشد(16،17). مهم ترین اثرات بیولوژیکی این ماده خواص ضد التهابی و

(Germany) با ضخامت 7 میکرون تهیه و بر روی لامهای آغشته به پلی - ال - لایزین (Poly-L-lysine) قرار گرفتند.

بررسی تغییرات هیستوپاتولوژیکی بافت بیضه
جهت مطالعه تغییرات هیستولوژیکی و هیستومورفومتریک بافت بیضه، از روش رنگ آمیزی هایدن هاین آزان (Heiden hain Azan) استفاده شد(25). این رنگ آمیزی بر اساس روش های معمول زنگ آمیزی بافت صورت گرفت.

به منظور اندازه گیری قطر لوله های سمی نیفر، لومن و هسته اسپرماتوگونی ها، به صورت تصادفی تعدادی میدان از برش های رنگ آمیزی شده انتخاب و توسط میکروسکوپ نوری مجهز به دوربین، عکس برداری شد. سپس قطر لوله های سمی نیفر، لومن و هسته اسپرماتوگونی ها به کمک نرم افزار موتیک (Motic image 2000) اندازه گیری و ثبت گردید.

در پایان داده ها به صورت میانگین \pm انحراف معیار بیان و توسط نرم افزار SPSS و روش آنالیز واریانس یک طرفه (One-way ANOVA) و تست توکی مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفتند. سطح معنی داری نیز کمتر از 0/05 در نظر گرفته شد.

یافته ها

داده های مربوط به وزن بدن و همچنین وزن بیضه (جدول 1) نشان داد که بین هیچ یک از گروه های چهار گانه اختلاف معنی داری وجود نداشت($p>0/05$). از مقایسه میانگین تعداد اسperm در گروه سدیم ارسنیت نسبت به گروه کنترل کاهش معنی داری ($p<0/01$) مشاهده شد. میانگین تعداد اسperm در گروه کورکومین \pm سدیم ارسنیت در مقایسه با گروه سدیم ارسنیت افزایش معنی داری ($p<0/01$) نشان داد و توانست کاهش ایجاد شده در تعداد اسperm ناشی از سدیم ارسنیت را تا حد گروه کنترل جبران نماید (جدول 1).

متوالی در هفته به مدت 5 هفته (یک دوره اسپرماتوژندر موش) صورت گرفت(22, 23). پس از پایان دوره تیمار، وزن بدن و بیضه چپ اندازه گیری و ثبت گردید.

از آب مقطر به عنوان رقیق کننده سدیم ارسنیت و از دی متیل سولفوکسید - (dimethyl sulfoxide - DMSO) به عنوان حلal کورکومین استفاده شد. بر اساس DMSO این حلal ها، دو گروه کنترل شامل آب مقطر و انتخاب گردید. از آنجا که تفاوت معنی داری بین نتایج گروه های کنترل مشاهده نشد، داده های گروه آب مقطر به عنوان گروه کنترل در نظر گرفته شد.

بررسی تعداد اسperm

ناحیه دمی اپی دیدیم چپ در پتری دیش حاوی 1/5 میلی لیتر محیط کشت (Gibco, UK) Ham's F10 به قطعات کوچک تقسیم و به منظور خروج اسperm ها از قطعات، به مدت 10 دقیقه در انکوباتور 37 درجه سانتی گراد قرار داده شد. شمارش اسperm بر اساس دستورالعمل سازمان جهانی بهداشت صورت گرفت(24). به طور خلاصه، سوسپانسیون محیط کشت حاوی اسperm از گروه های مختلف به نسبت 1:9 با فیکساتور فرمالین 2 درصد رقیق شد. شمارش اسperm با استفاده از هموسیتومنتر نوبیار انجام گرفت و تعداد اسperm در میلی لیتر محاسبه گردید.

آماده سازی نمونه جهت بررسی بافت بیضه

جهت بررسی های هیستوپاتولوژیکی، بیضه چپ خارج شده ابتدا به مدت 5 روز به فیکساتور MDF (Modified Davidson's Fluid) که شامل 30 درصد فرمالدئید، 15 درصد اتانول، 5 درصد اسیداستیک گلاسیال و 50 درصد آب مقطر بود منتقل گردید. سپس بیضه ها به قطعات کوچک تری تقسیم و توسط PBS شستشو شدند (3 بار و هر بار به مدت 5 دقیقه). در ادامه، نمونه ها در محلول ساکارز 20 درصد در PBS، داخل یخچال نگهداری شدند. از قطعات بیضه برش هایی توسط دستگاه Leica, cryostat

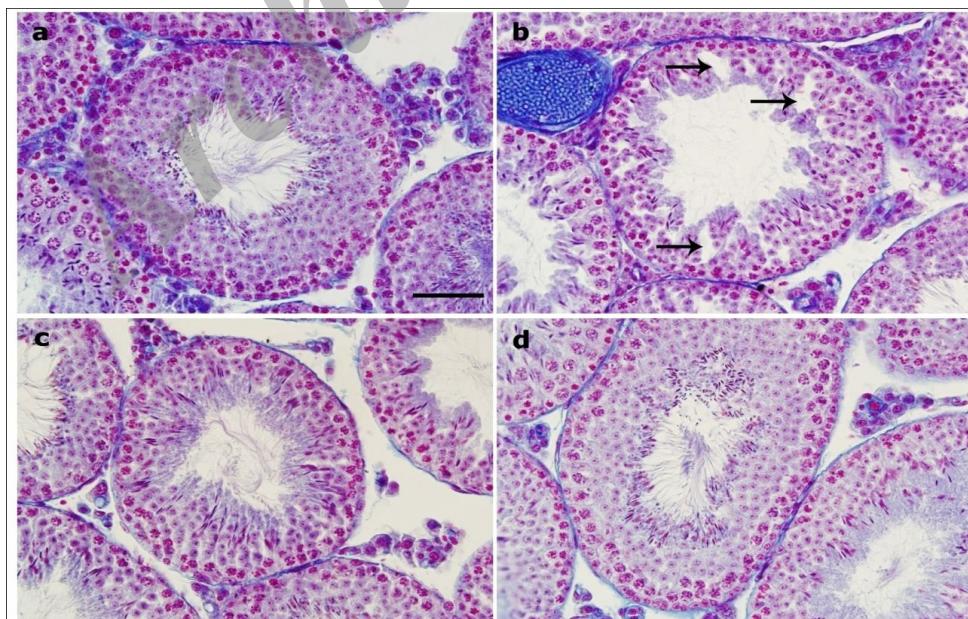
جدول 1. مقایسه میانگین وزن بدن، وزن بیضه، تعداد اسپرم، قطر لوله های سمی نیفر، لومن و هسته اسپرماتوگونی ها در گروه های مختلف

	کنترل	سدیم ارسنیت	کورکومین	کورکومین + سدیم ارسنیت
وزن بدن (گرم)	33/87±1/32	34/08±3/34	33/75±4/32	34/57±2/17
وزن بیضه (گرم)	0/108±0/01	0/111±0/03	0/107±0/01	0/115±0/01
تعداد اسپرم ($\times 10^6$)	9/02±0/57 *b	9/69±0/68	5/55±0/68 *a	9/53±0/93
قطر لوله سمی نیفر (میکرون)	199/3±5/59**b	200/17±5/82	184/25±5/48**a	205/76±8/14
لومن لوله سمی نیفر (میکرون)	70/12±4/37**b	60/46±3/16	103/11±11/27**a	62/34±1/99
قطر هسته اسپرماتوگونی (میکرون)	3/51±0/09	3/66±0/15	3/43±0/12	3/59±0/27

a: در مقایسه با کنترل و کورکومین - b: در مقایسه با سدیم ارسنیت (*p<0.05) و (**p<0.01).

ارسنیت، کورکومین توانست اثرات مخرب سدیم ارسنیت بر روی بافت لوله های سمی نیفر را به طور قابل توجهی در حد گروه کنترل جبران نماید. به عبارت دیگر ارتفاع لایه های سلولی لوله ها، انسجام و آرایش بافتی، واکوئله شدن و افزایش قطر لومن در مقایسه با گروه سدیم ارسنیت به طور چشم گیری بهبود یافت (شکل 1c). در گروه کورکومین، لایه سلولی دیواره لوله های سمی نیفر مانند گروه کنترل شکل طبیعی خود را حفظ کرده و سلول های آن دارای نظم و ترتیب و بهم پیوستگی طبیعی بودند (شکل 1d).

ارزیابی تغییرات هیستوپاتولوژیکی در بافت بیضه
لایه های سلولی دیواره لوله های سمی نیفر در گروه کنترل شکل طبیعی خود را حفظ کرده و سلول های آن نظم و ترتیب و بهم پیوستگی طبیعی داشتند (شکل 1a). در گروه سدیم ارسنیت آثار تخریب بافتی به وضوح مشاهده گردید به طوری که ارتفاع لایه های سلولی لوله های سمی نیفر نسبت به گروه کنترل کاهش یافته، انسجام بافتی از دست رفته و آرایشی نامنظم به خود گرفته بود. همچین در بسیاری از لوله های سمی نیفر آثاری از واکوئل زایی در لایه های سلولی مشاهده و اندازه لومن این لوله ها نیز افزایش یافته بود (شکل 1b). با این حال در گروه کورکومین + سدیم

شکل 1. ساختمان میکروسکوپی لوله های سمی نیفر بافت بیضه موش در گروه های مختلف. (a) گروه کنترل (b) گروه سدیم ارسنیت 5 میلی گرم بر کیلوگرم (فلش ها بیان گر واکوئله شدن) (c) گروه کورکومین + سدیم ارسنیت (d) گروه کورکومین 100 میلی گرم بر کیلوگرم. رنگ آمیزی هایden هاین آزان، Scale bar: 50 میکرون

با توجه به این که سلول های اسپرماتوگونی بیضه موش های تیمار شده با سدیم ارسنیت نشانه های مورفولوژیکی آپوپتوزیس (متراکم شدن هسته و کروماتین) را نشان ندادند و علاوه بر آن کاهش معنی داری نیز در قطر هسته این سلول ها مشاهده نشد، این احتمال که کاهش تعداد اسپرم در این گروه مربوط به آسیب ساختار مورفولوژیکی و القا آپوپتوزیس اسپرماتوگونی ها باشد، ضعیف می باشد. برخی شواهد نشان می دهند که ارسنیک منجر به تشکیل ROS شده که به نوبه خود می تواند با اسپرماتوزوئید های غنی از اسید های چرب غیر اشاع و اکنش داده و منجر به پراکسیداسیون لیپیدها در اسپرم و در نهایت تخرب آنها گردد(13، 28). بنابراین با توجه به این که سدیم ارسنیت می تواند استرس اکسیداتیو را در بافت بیضه القا کند و منجر به کاهش تعداد اسپرم گردد، این احتمال نیز وجود دارد که کاهش تعداد اسپرم در نتایج پژوهش حاضر ناشی از القای استرس اکسیداتیو توسط سدیم ارسنیت بر بافت بیضه باشد. اگر این احتمال درست باشد، کورکومین به عنوان یک آنتی اکسیدانت قوی (16) بایستی می توانست اثرات مخرب سدیم ارسنیت روی تعداد اسپرم را تعديل نماید. همان طور که در این بررسی نشان داده شد، تیمار موش ها با سدیم ارسنیت به همراه کورکومین کاهش تعداد اسپرم ناشی از سمیت سدیم ارسنیت را به طور معنی داری تا حد گروه کنترل جبران نمود. این نتیجه احتمال القا استرس اکسیداتیو در کاهش تعداد اسپرم را قوت می بخشد. از طرف دیگر، ارسنیک به عنوان یک عامل تخرب کننده سیستم اندوکرینی نیز شناخته شده است(29) و قادر است از طریق کاهش تستوسترون و سایر گناندروپین ها موجب کاهش اسپرم زایی شود(9، 12). در این خصوص، گزارشی دال بر کاهش سطح گناندروپین ها و تستوسترون به واسطه کاهش بیان ژنی آنزیم های کلیدی در سنتز تستوسترون (مثل سیستم آنزیمی سیتوکروم P-450) در اثر ارسنیک وجود دارد(22). بنابراین تغییرات هورمونی از جمله هورمون های محور هیپو تالاموس - هیپوفیز - گناند مثل FSH و LH و گناندروپین ها نیز احتمال ممکن دیگری است که می تواند

ارزیابی کمی قطر لومن و قطر لوله های سمی نیفر نیز تایید کننده نتایج حاصل از بررسی هیستوپاتولوژیکی لوله های سمی نیفر بود، به طوری که میانگین قطر لوله های سمی نیفر و قطر لومن این لوله ها در گروه تیمار شده با سدیم ارسنیت در مقایسه با گروه کنترل به ترتیب کاهش و افزایش معنی داری ($p < 0.001$) را نشان داد. از طرفی در گروه کورکومین + سدیم ارسنیت، کورکومین توانست اثرات مخرب سدیم ارسنیت را در خصوص قطر لوله های سمی نیفر و لومن آنها در مقایسه با گروه سدیم ارسنیت به طور معنی داری ($p < 0.001$) تا حد کنترل جبران نماید. در گروه تیمار با کورکومین تفاوت معنی داری در این زمینه نسبت به گروه کنترل مشاهده نشد (جدول 1).

بحث

در بررسی حاضر اثرات زیان آور سدیم ارسنیت بر روی بافت بیضه و تعداد اسپرم های اپی دیدیم موش های بالغ مورد بررسی قرار گرفت و کورکومین توانست اثرات این آلانینه زیست محیطی را در این خصوص جبران نماید. داده های مربوط به وزن بدنه و بیضه نشان داد که در پایان تیمار بین هیچ یک از گروه های چهار گانه اختلاف معنی داری وجود نداشت. این نتایج با نتایج برخی از تحقیقات گذشته در توافق بود(8، 11). با این وجود، برخی تحقیقات بیانگر اثر سدیم ارسنیت در کاهش وزن بدنه و بیضه حیوان بوده است(26). تفاوت در نتایج حاصله از تاثیر ارسنیک بر وزن بدنه و بیضه احتمالاً می تواند از مدت زمان تیمار و یا دوز ارسنیک ناشی شده باشد(27).

در توافق با پژوهش های صورت گرفته (9، 10) نتایج بررسی حاضر نشان دهنده کاهش معنی دار تعداد اسپرم در موش های تیمار شده با سدیم ارسنیت نسبت به گروه کنترل بود. از آنجا که خاصیت آپوپتوزنیک ارسنیک در سلول های بافت بیضه گزارش شده است(28)، یکی از فرضیات ممکن در خصوص کاهش تعداد اسپرم در حیوانات تیمار شده با سدیم ارسنیت می توانست القای مرگ سلوکی آپوپتوزیس در سلول های اسپرماتوگونی بیضه باشد.

تشکر و قدردانی

این پژوهش بر اساس قرارداد شماره 12782/90
مورخ 1390/11/30 با حمایت مالی حوزه معاونت پژوهش و
فناوری دانشگاه اراک به انجام رسیده است که بدین وسیله
از مسئولین مربوطه تشکر به عمل می آید.

منابع

1. Akter KF, Owens G, Davey DE, Naidu R. Arsenic speciation and toxicity in biological systems. *Reviews of Environmental Contamination and Toxicology*. 2005;184:97-149.
2. Ayotte JD, Montgomery DL, Flanagan SM, Robinson KW. Arsenic in groundwater in eastern New England: occurrence, controls, and human health implications. *Environmental science & technology*. 2003;37(10):2075-83.
3. Hu J, Fang J, Dong Y, Chen SJ, Chen Z. Arsenic in cancer therapy. *Anti-Cancer Drugs*. 2005;16(2):119-27.
4. Petrushevski B, Sharma S, Schippers JC, Shordt K. Arsenic in drinking water. Delft: IRC International Water and Sanitation Centre. 2007;17(1):36-44.
5. Das H, Mitra AK, Sengupta P, Hossain A, Islam F, Rabbani G. Arsenic concentrations in rice, vegetables, and fish in Bangladesh: a preliminary study. *Environment international*. 2004;30(3):383-7.
6. Tseng C-H, Tai T-Y, Chong C-K, Tseng C-P, Lai M-S, Lin BJ, et al. Long-term arsenic exposure and incidence of non-insulin-dependent diabetes mellitus: a cohort study in arseniasis-hyperendemic villages in Taiwan. *Environmental health perspectives*. 2000;108(9):847-51.
7. Wang C-H, Jeng J-S, Yip P-K, Chen C-L, Hsu L-I, Hsueh Y-M, et al. Biological gradient between long-term arsenic exposure and carotid atherosclerosis. *Circulation*. 2002;105(15):1804-9.
8. Momeni HR, Oryan S, Eskandari N. Effect of vitamin E on sperm number and testis histopathology of sodium arsenite-treated rats. *Reproductive biology*. 2012;12(2):171-81.
9. Jana K, Jana S, Samanta PK. Effects of chronic exposure to sodium arsenite on

دلیلی بر کاهش روند اسپرمزایی و بنابراین کاهش تعداد اسپرم‌ها در این پژوهش باشد. علاوه بر این، ارسنیک تمایل زیادی برای اتصال به لیگاند‌های حاوی سولفور دارد و از این طریق سبب مختل شدن عملکرد بسیاری از آنزیم‌های متعلق به سیستم دفاعی آنتی اکسیدانتی از جمله گلوتاتیون (GSH) ردوکتاز، سوپراکسید دسموتاز و کاتالاز می‌شود (28). بنابراین تضعیف آنزیم‌های سیستم دفاعی آنتی اکسیدانتی دستگاه تناسلی می‌تواند احتمال دیگری برای آثار مخرب سدیم ارسنیت در کاهش تعداد اسپرم در این پژوهش باشد. در پژوهش حاضر، در گروه سدیم ارسنیت آثار تخریب بافتی در لوله‌های سمی نیفر بیضه موش‌ها به وضوح مشاهده گردید که این یافته‌ها در تواافق با تحقیقات گذشته بود (8). سدیم ارسنیت با اتصال به گروه کربونیل و سولفیدریل پروتئین‌ها (13) و مهار فعالیت فاکتورهای رونویسی (30) سبب اختلال در سنتز آنزیم‌های ضروری برای متابولیسم سلولی می‌شود. علاوه بر آن، سدیم ارسنیت با تولید ROS و استرس اکسیداتیو (14) قادر است بر بافت بیضه تأثیر مخرب داشته باشد. بنابراین این احتمال وجود دارد که تغییرات هیستوپاتولوژیکی در لوله سمی نیفر در نتایج پژوهش حاضر ناشی از القا استرس اکسیداتیو توسط سدیم ارسنیت باشد. از آنجایی که در مطالعه حاضر کور کومین به عنوان یک آنتی اکسیدانت قوی در گروه کور کومین+سدیم ارسنیت توانست اثرات مخرب سدیم ارسنیت بر روی تغییرات هیستوپاتولوژیکی بیضه را به طور قابل توجهی جبران نماید، احتمال این که این آلاینده اثرات خود را از طریق القا استرس اکسیداتیو بر بافت بیضه اعمال نموده باشد قوت بیشتری می‌گیرد.

نتیجه گیری

نتایج به دست آمده از مطالعه حاضر نشان دهنده اثرات مخرب سدیم ارسنیت بر روی تعداد اسپرم و ساختار بافت بیضه موش‌های بالغ و نقش محافظتی کور کومین در برابر تغییرات ایجاد شده توسط این آلاینده زیست محیطی می‌باشد.

- hypothalamo-pituitary-testicular activities in adult rats: possible an estrogenic mode of action. *Reprod Biol Endocrinol.* 2006;4(9):1-13.
10. Mukherjee S, Mukhopadhyay P. Studies on arsenic toxicity in male rat gonads and its protection by high dietary protein supplementation. *Al Ameen J Med Sci.* 2009;2:73-7.
 11. Sanghamitra S, Hazra J, Upadhyay S, Singh R, Amal RC. Arsenic induced toxicity on testicular tissue of mice. *Ind J Physiol Pharmacol.* 2008;52:84-90.
 12. Sarkar M, Chaudhuri GR, Chattopadhyay A, Biswas NM. Effect of sodium arsenite on spermatogenesis, plasma gonadotrophins and testosterone in rats. *Asian journal of andrology.* 2003;5(1):27-32.
 13. Manna P, Sinha M, Sil PC. Protection of arsenic-induced testicular oxidative stress by arjunolic acid. *Redox Report.* 2008;13(2):67-77.
 14. Shi H, Shi X, Liu KJ. Oxidative mechanism of arsenic toxicity and carcinogenesis. *Molecular and cellular biochemistry.* 2004;255(1-2):67-78.
 15. Yun SS, Kim SP, Kang MY, Nam SH. Inhibitory effect of curcumin on liver injury in a murine model of endotoxemic shock. *Biotechnology letters.* 2010;32(2):209-14.
 16. El-Wakf AM, Elhabiby E-SM, El-kholi WM, Abd El-Ghany E. Use of Tumeric and Curcumin to Alleviate Adverse Reproductive Outcomes of Water Nitrate Pollution in Male Rats. *Nature & Science.* 2011;9(7): 229-39.
 17. Ilbey YO, Ozbek E, Cekmen M, Simsek A, Otuncemur A, Somay A. Protective effect of curcumin in cisplatin-induced oxidative injury in rat testis: mitogen-activated protein kinase and nuclear factor-kappa B signaling pathways. *Human reproduction.* 2009;24(7):1717-25.
 18. Yu W-G, Xu G, Ren G-J, Xu X, Yuan H-Q, Qi X-L, et al. Preventive action of curcumin in experimental acute pancreatitis in mouse. *The Indian journal of medical research.* 2011;134(5):717-24.
 19. Aktas C, Kanter M, Erboga M, Ozturk S. Anti-apoptotic effects of curcumin on cadmium-induced apoptosis in rat testes. *Toxicology and industrial health.* 2012;28(2):122-30.
 20. Gouda SG, Khalil MS, Naim MM. Curcumin protects against testicular damage and genotoxicity induced by acrylamide in male albino mice. *Egyptian Journal of Histology.* 2011;34(2):333-45.
 21. Sharma P, Singh R. Protective role of curcumin on lindane induced reproductive toxicity in male Wistar rats. *Bulletin of environmental contamination and toxicology.* 2010;84(4):378-84.
 22. Chiou T-J, Chu S-T, Tzeng W-F, Huang Y-C, Liao C-J. Arsenic trioxide impairs spermatogenesis via reducing gene expression levels in testosterone synthesis pathway. *Chemical research in toxicology.* 2008;21(8):1562-9.
 23. Ferreira M, Matos RC, Oliveira H, Nunes B, de Lourdes Pereira M. Impairment of mice spermatogenesis by sodium arsenite. *Human & experimental toxicology.* 2012;31(3):290-302.
 24. Word Health Organization. WHO laboratory manual for the examination of human semen and sperm-cervical mucus interaction: Cambridge university press; 1999.
 25. Noorafshan A, Karbalay-Doust S, Valizadeh A, Aliabadi E, Mirkhani H. Ameliorative Effects of Curcumin on the Seminiferous Epithelium in Metronidazole-Treated Mice A Stereological Study. *Toxicologic pathology.* 2010;38(3):366-71.
 26. Ahmad I, Hussain T, Akthar K. Arsenic induced microscopic changes in rat testis. *Prof Med J.* 2008;15:287-91.
 27. Chattopadhyay S, Ghosh S, Debnath J, Ghosh D. Protection of sodium arsenite-induced ovarian toxicity by coadministration of L-ascorbate (vitamin C) in mature wistar strain rat. *Archives of environmental contamination and toxicology.* 2001;41(1):83-9.
 28. Das J, Ghosh J, Manna P, Sinha M, Sil PC. Taurine protects rat testes against NaAsO₂-induced oxidative stress and apoptosis via mitochondrial dependent and independent pathways. *Toxicology letters.* 2009;187(3):201-10.
 29. Davey JC, Bodwell JE, Gosse JA, Hamilton JW. Arsenic as an endocrine disruptor: effects of arsenic on estrogen receptor-mediated gene expression in vivo and in cell culture. *Toxicological sciences.* 2007;98(1):75-86.

30. Liao W-T, Chang K-L, Yu C-L, Chen G-S, Chang LW, Yu H-S. Arsenic induces human keratinocyte apoptosis by the FAS/FAS ligand pathway, which correlates with alterations in

nuclear factor- κ B and activator protein-1 activity. Journal of investigative dermatology. 2004;122(1):125-9.

Archive of SID